

[Alfred Hansen]

arealet i amter og i kommuner bliver mindre, forsvinder også en del af deres beskatningsgrundlag.

Jeg mener ikke, man kan sætte nogen generelle regler for, hvad de enkelte lodsejere eventuelt skal betale; dér må man tage stilling fra område til område, fra projekt til projekt. Givet er det, at i det øjeblik det offentlige går ind og dækker samtlige udgifter, vil det medføre, hvis ikke andre initiativer tages, at de udgifter, som det offentlige påføres ved sådanne kystsikringsarbejder, at en stor del af denne kapital kapitaliseres til fordel for dem, der bor i det område, hvor deres grunde altså er blevet mere sikre.

Der er ingen tvivl om, at de, der i dag bor tæt ud til kysten, og som frygter, at deres sommerhuse eller en del af deres jordarealer vil skride i havet, naturligvis er meget interesserede i, at det offentlige kommer og betaler samtlige udgifter, og i det øjeblik man har givet grønt lys for det fra folketingets side, vil man straks kunne konstatere et stigende prisniveau på de sommerhuse og de gårde, der måtte være tale om.

Ud over at sikre mod den nedbrydning, der er i gang – det skal vi sikre, og det haster, hr. minister – må vi også mere langtidsplanlæggende satse på at forebygge fremtidig nedbrydning. Der er ingen tvivl om, at det har overrasket meget, hvad der er sket det sidste års tid. Vi må nok i dag erkende, at vi ikke fra samfundets side har været forberedt på det, der er sket her i vinter. Dels har der været kraftige storme, dels hænger den effektivitet, hvormed havet har udøvet sin nedbrydning af skrænterne, også sammen med den megen nedbør, vi har haft det sidste års tid. Derfor har det været lettere for havets bølger at nedbryde kysten.

Jeg vil stærkt anbefale, at man i planlægningsfasen med hensyn til, hvad der skal gøres, og hvor der skal gøres noget, trækker på den lokale befolknings kendskab til havets indflydelse på kystnedbrydningen. Den gratis ekspertise, som vi har stærkt behov for for at få mest muligt ud af de offentlige midler, som vi ønsker at investere i sikring mod kystnedbrydning, vil være af uvurderlig betydning. Samtidig tror jeg, at det vil være en stor tilfredsstillelse for befolkningen i de lokale områder at få lov til at være med i at sikre deres land, deres område mod nedbrydning.

Jeg lyttede meget til ministerens redegørelse, hvor ministeren konkluderede, at han ingen penge havde og derfor ikke kunne gøre noget her og nu. Jeg vil gerne stærkt opfordre ministeren til at tage initiativ til en koordinering af de enkelte ministeriers arbejdsopgaver. Jeg skal nærmere uddybe, hvad jeg tænker på.

Det er jo ikke ukendt, at arbejdsministeren har planer om store såkaldte beskæftigelsesarbejder. Det kunne måske være nyttigt, om ministeren for offentlige arbejder og arbejdsministeren satte sig sammen og drøftede, om ikke der er nogle kystsikringsarbejder og -opgaver, som kunne komme ind under kategorien beskæftigelsesfremmende foranstaltninger.

Der ligger en hel del arbejde og venter på os derude, og vi har selv råstofferne til at sikre mod kystnedbrydning. Det vil således ikke belaste betalingsbalancen. For det område derovre, hvor man har en meget stor arbejdsløshed, kunne det være et samfundsnyttigt og relevant arbejde for disse mennesker at få fat på. Det ville være noget, der var til gavn både for nuværende og kommende generationer og derfor meget mere relevant og naturligt end mange af de beskæftigelsesprojekter, som man hidtil har sat i gang fra regeringens side.

Jeg skal derfor spørge ministeren: hvis nu ministeren havde de penge, hvis nu ministeren havde de penge, der skulle bruges til at reparere de steder, hvor det var værst, ville ministeren så i grunden vide, hvad han skulle bruge disse penge til? Ved ministeren her og nu, hvad der skulle gøres, hvis han havde pengene til det? Jeg mener, at det må bero på en prioritering af de opgaver, vi vil påtage os fra samfundets side, hvornår der virkelig skal sættes noget i gang dels for at formindske den nuværende nedbrydning, dels for at forhindre fremtidig nedbrydning, altså en langtidsplanlægning.

Det dagsordensforslag, der er fremsat af hr. Dohrmann på fremskridtspartiets vegne, er vel i og for sig en dagsorden, som også tilfredsstiller ministeren, for der står jo ikke i dagsordenen noget om, at det er staten og staten alene, der skal betale. Men der står, at folketinget udtaler, at det påhviler den danske stat at hindre, at væsentlige nedbrydninger af de danske kyster finder sted. Det må nok være en statsopgave at tage de nødven-